

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/27/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8725010755
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8725010755.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.11.2025, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/1/2025 zo dňa 03.09.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a o ochrannom opatrení.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. C., t. č. v ÚVTOS Prešov,

u k l a d á :

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, § 74 ods. 1 Tr. zákona ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zákona s poukazom na § 127 ods. 3, ods. 4 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 18.04.2025 v čase okolo 09.30 hod., po tom čo požil alkoholické nápoje, ktoré zvýšili koncentráciu alkoholu v jeho dychu na najmenej 1,31 mg/l vydychovaného vzduchu (najmenej 2,73 promile), čo bolo zistené analyzátorom dychu typu Alcotest 7510, výrobné číslo ARMF 0625, v obci D., v priestoroch verandy domu č. F. XX, E. C., s nožom v ruke, pristúpil k svojej matke G. B., narodenej XX.XX.XXXX,

ktorej sa začal vyhrážať zabitím, pričom nožom sa zaháňal na menovanú a tejto sa opätovne vyhrážal zabitím, z ktorého dôvodu, pri existencii strachu o svoj život a zdravie, G. B. utiekla z priestorov rodinného domu, kde pri úteku G. B. túto začal s nožom v ruke prenasledovať a opakovane sa jej vyhrážal zabitím, čím takto u G. B. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona mu okresný súd uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, čo do výroku o treste. Svoje odvolanie prostredníctvom obhajcu v lehote na podanie odvolania rozšíril aj o odvolanie proti výroku o ochrannom opatrení. Obžalovaný má za to, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je neprimerane prísny s ohľadom na okolnosti spáchaného trestného činu, jeho účasť na ňom a charakter spáchanej trestnej činnosti v predmetnej trestnej veci, následok trestného činu a absenciu akejkoľvek škody. Poukázal na skutočnosť, že sa ku spáчанию skutku priznal, vinu uznal a úprimne ho oľutoval. V podanom odvolaní zdôraznil, že samotný prokurátor navrhoval zohľadniť významnú poľahčujúcu okolnosť, ktorou je jeho priznanie a oľutovanie, z ktorého dôvodu navrhoval súdu prvého stupňa, aby tento pri ukladaní trestu postupoval podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 49 ods. 2 Tr. zákona a uložil mu nižšiu výmeru trestu, a to v dolnej polovici trestnej sadzby, berúc do úvahy aj okolnosť posledného odsúdenia, kedy je možná premena tohto trestu. Zároveň poukázal aj na postoj poškodenej v rámci trestného konania, že si neuplatnila žiadny nárok na náhradu škody, ale aj jej postoj k nemu, čo svedčí o tom, že tiež nepovažuje za nevyhnutné ukladať v tejto trestnej veci drakonický trest. Obžalovaný v podanom odvolaní taktiež uviedol, že obžaloba navrhovala uloženie ochranného opatrenia - ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou, pričom je toho názoru, že práve ambulantná forma by aj s ohľadom na výsledky znaleckého dokazovania postačovala.

Obžalovaný v podanom odvolaní zdôraznil, že trest odňatia slobody je ultima ratio, teda úplne krajný prostriedok nápravy, ktorý by sa mal využiť až vtedy, ak miernejšie tresty na nápravu nepostačujú. Je preto toho názoru, že účel trestu by sa vzhľadom na okolnosti predmetnej trestnej veci dokázal rovnako účinne dosiahnuť aj nepodmienečným trestom odňatia slobody v nižšej výmere. Na základe uvedeného preto navrhuje, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého výroku o treste a výroku o ochrannom opatrení a napadnutý rozsudok v časti výroku o treste a výroku o ochrannom opatrení podľa § 321 písm. e) Tr. poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol rozsudkom tak, že mu uloží nepodmienečný trest odňatia slobody v nižšej výmere ako okresný súd a súčasne uloží ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Zároveň obžalovaný alternatívne navrhol, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého výroku o treste a výroku o ochrannom opatrení a podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok a následne vec podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vrátil okresnému súdu, aby ju znova prejednal a rozhodol.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, a to proti výroku o treste.

Podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na vykonané dôkazy, bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu tak, ako bol okresným súdom ustálený, sa stal, a že ho spáchal práve obžalovaný. Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke posúdené okresným súdom ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zákona, s poukazom na § 127 ods. 3, ods. 4 Tr. zákona. Obžalovaný tým, že sa pod vplyvom alkoholu s nožom v ruke vyhrážal zabitím svojej matke G. B. a túto s nožom v ruke aj prenasledoval a opakovane sa jej vyhrážal zabitím, pričom u poškodenej toto jeho konanie vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie, naplnil všetky znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu.

Samotný obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, teda že je vinný zo spáchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal, sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochranného opatrenia.

Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie obžalovaným len čo do výroku o treste a ochranného opatrenia, krajský súd nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len tieto napadnuté výroky.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu.

Pri odôvodnení výroku o treste okresný súd opodstatnene poukázal na trestnú minulosť obžalovaného. Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovanému trestným rozkazom v konaní vedenom Okresným súdom Poprad sp. zn. 8T/100/2024 uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov na skúšobnú dobu 36 mesiacov za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zákona, pričom trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 16.01.2025. Žalovaného skutku sa teda dopustil v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia, ale aj podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/2/2022, v ktorej mu bol pôvodne uložený nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Z odpisu registra trestov taktiež vyplýva, že obžalovaný bol opakovane odsúdený pre prečiny zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, a to vo veci Okresného súdu Kežmarok pod sp. zn. 9T/128/2020 a sp. zn. 1T/116/2016.

Obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona, za ktorý zákon stanovuje trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky. Okresný súd správne zohľadnil obžalovanému poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Tr. zákona, nakoľko obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, kedy po poučení podľa § 257 Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku a skutok oľutoval. Taktiež správne okresný súd konštatoval, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený, preto mu priznal aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona.

Odôvodnene okresný súd poukázal aj na spáchané priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, a to aj voči jeho matke, poškodenej G. B.. V tejto súvislosti sa však žiada uviesť, že aj keď sa obžalovaný dopustil množstva priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, doposiaľ nebol odsúdený pre trestný čin takej povahy, za ktorý je aktuálne stíhaný. Zároveň je potrebné uviesť, že krajský súd pozitívne vníma prejavenu ľútosť na hlavnom pojednávaní, pričom práve s poukazom na vyhlásenie viny o spáchaní skutku na hlavnom pojednávaní, ale aj ochotu absolvovať liečenie, je podľa názoru krajského súdu uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov potrebné považovať za neprimerane prísny. Obžalovaný vyhlásením na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku prijal neodvolateľne následky takéhoto vyhlásenia bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške trestu. V tejto súvislosti krajský súd v žiadnom prípade nebagatelizuje trestnú činnosť obžalovaného, avšak prihliadol pritom na skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchanej trestnej činnosti priznal a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, čo bolo významnou pomocou pre prokurátora ako nositeľa dôkazného bremena a v neposlednom rade prijaté vyhlásenie o uznaní viny, predstavuje prakticky nespochybniteľný záver o vine a právnom posúdení skutku do budúcnosti a súčasne takáto procesná situácia má pozitívny dopad tiež na hospodárnosť celého trestného konania.

Takýto postoj obžalovaného je preto potrebné vyhodnotiť v jeho prospech, pričom v ustanovení § 39 ods. 5 Tr. zákona je vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní priamo zakotvené aj ako fakultatívna možnosť pre mimoriadne zníženie trestu. Pri vyhodnotení všetkých okolností rozhodných pre ukladanie trestu obžalovanému krajský súd tak, ako aj okresný súd, dospel k záveru, že aplikácia ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zákona nie je odôvodnená, a to práve s ohľadom na početné priestupkové postihnutia obžalovaného pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a viaceré porušenie Trestného zákona.

Nepochybne však bolo potrebné prihliadať pri rozhodovaní o uložení trestu obžalovanému aj na skutočnosť, že mu hrozí aj nariadenie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, nakoľko sa teraz súdeného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia. V kontexte všetkých uvedených rozhodných skutočností dospel krajský súd k záveru, že trestom odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby bude naplnená aj funkcia trestu zameraná na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Postupom podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil krajský súd obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Krajský súd sa ďalej zaoberal aj výrokom o ochrannom opatrení a v tejto súvislosti konštatuje, že výrok rozsudku okresného súdu o uloženom ochrannom liečení bol v súlade so zákonom. Obžalovaný je závislý od požívania alkoholických nápojov, skutku sa dopustil pod ich značným vplyvom a taktiež aj znalec z odboru psychiatrie odporúčal uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie, preto bolo uloženie ochranného protialkoholického liečenia obžalovanému opodstatnené.

Pokiaľ obžalovaný namietal, že znalec odporúčal uloženie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou, tak už aj okresný súd správne v odôvodnení uviedol, že s poukazom na ustanovenie § 74 ods. 1 Tr. zákona nie je daná zákonná možnosť uložiť inú formu protialkoholického liečenia ako ústavnú formu, keďže je toto liečenie ukladané popri nepodmienečnom treste odňatia slobody. Aj napriek uvedenému konštatovaniu o tom, že okresný súd rozhodol o uloženom ochrannom liečení správne, krajský súd zrušil aj napadnutý výrok o ochrannom opatrení a vo výroku o uložení ochranného liečenia upresnil výrok o ochrannom liečení, a to včlenením ustanovenia § 74 ods. 1 Tr. zákona, teda o zákonnú úpravu, ktorá uloženie ochranného liečenia protialkoholického ambulantnou formou popri nepodmienečnom treste odňatia slobody nepripúšťa.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd považoval odvolanie obžalovaného za čiastočne dôvodné.

Preto jednomyseľne výrok o treste a o ochrannom opatrení napadnutého rozsudku zrušil a sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.